

Ordføreren: Af Forslaget Nr. 4 er det ærede Medlem selvfølgelig saa varm en Forsvarer, da det omtrent er hans eget Forslag fra 2den Behandling. Derimod har den ærede Marineminister udtalt sig saaledes, at han har stillet det for at sætte de Vedkommende paa samme Lønning, som man har tiltaenkt de tilsvarende Underofficerer ved Hæren gennem et af Marineministeren som fungerende Krigsminister stillet Forslag; men da Udvalget heller ikke har kunnet tiltræde dette Forslag, har det dobbelt Grund til at fraraade det foreliggende Forslag under Nr. 4, idet Vedtagelsen deraf vilde være en Støtte for den ærede Minister som fungerende Krigsminister til ogsaa at faae sit Forslag vedtaget i den anden Lov, og da det ikke skjønnes nødvendigt i og for sig at vedtage denne Forhøielse, hvad der ogsaa følger deraf, at Ministeren ellers maatte have stillet det i sit oprindelige Forslag, indseer jeg ikke, at der er nogensomhelst Grund til at gaae ind derpaa. Jeg skal derfor fraraade at vedtage denne Forhøielse af det oprindeligt foreslaaede, hvor gjerne man end kunde unde de Vedkommende den. Den ærede Marineminister udtalte med Hensyn til Forslaget Nr. 5 om Reserveintendanten, at naar han ikke havde foreslaaet i Lovudkastet, at de skulde have Andeel i det forventede Overskud, meente han, at det kunde ordnes saaledes, at den Procent, der er bestemt for Indspinding, kunde slaae til med Hensyn til at dække det mulige Manglende; saa at Reserveintendanten kunde slippe for Afdrag i sin Løn. Jeg kan ikke være tilfreds med denne Udtalelse af den ærede Minister, i hvilken det synes at stinne igjennem, at der dog kan blive afdraget en Værnepligtig, der har passet sine Ting med Omhu og Dygtighed, Noget i hans Løn. Reserveintendanterne ere jo værnepligtige og indkalbes med deres Marsgang til denne Tjeneste. Naar de nu under Chefens og den Næstcommanderendes Tilsyn passe deres Sager med Omhu og Dygtighed, saa vil det dog være stridende mod alle Regler, om de, naar paa Grund af tilfældige Forhold og Omstændigheder, som Ingen kan raade over, paa Grund af Klimaet i de forskellige Havne eller Havne, hvor Skibet

kommer til at ligge osv., endeel Jødevarer blive fordærvede, og der saaledes kommer Undereskud, de da skulde af deres normerede Lønning betale Noget til Erstatning. Gaaer Staten ind paa at have Fordeel af det formeentlige Overskud, saa maa den ogsaa gaae ind paa at have Tabet af det mulige Undereskud, forudsat at alle Vedkommende passe deres Pligt, som de bør. — Dersom Forslaget under Nr. 6 skal vedtages, kunde man lige saa godt have forkastet Udvalgets Forslag om Forandring af Bestemmelsen med Hensyn til Inventariepengene; thi saa antager jeg ikke, at det vil faae nogensomhelst Betydning, naar man kun sætter det for ethvert Skib, der ikke har mere end 50 Mandes Besætning. — Forslaget under Nr. 7, der gaaer ud paa, at de skulde kunne være udcommanderede i to Maaneder med fulde Dagpenge, og at der først efter to Maanedes fradragelse en Trediedeel, vil efter Udvalgets Mening føre til, at Vedkommende faae et høiere Tillæg, end hvis der holdtes Messer, og at der saaledes vilde blive en forhøiet Udgift for Statskassen. Om Ordet „Dagpenge“ skal jeg ikke nærmere udtale mig, det er udsørligt behandlet af det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam). Jeg skal kun bemærke til de ærede Forslagsstillere, at „Diæter“ vist neppe er noget rigtig formet Ord; det maa vist efter en gammel Placat af 1821 hedde „Diætpenge“; thi „Diæter“ er et græsk Hoved med dansk Hale, saa at det hverken er det One eller det Andet, men Diætpenge vil snarere være rigtigt. Det ærede Medlem brugte den Bewitsførelse for at blive ved at bruge „Diæter“, at det tidligere er vedtaget, og hvorfor skulde man saa forandre det? Men dersom det ærede Medlem vilde følge denne Grundsætning, vilde vi aldrig komme til nogen Forbedring, thi saa bleve vi ved det Gamle, fordi det ikke tidligere var forandret. „Dagpenge“ har ikke nogen ubelukkende Betydning i Hæren. Det er ikke alene; fordi en Soldat ikke kan holde paa sin Lønning, at han faaer Dagpenge, men det har ogsaa været paa Grund af ganske andre Omstændigheder, saa at der ingen Grund er til, at Folkethinget skal fravige sin Afstemning i den Henseende. Den hønnettede Ambition,